

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:05
מוצאי שב"ק.....8:31
שיעורים כסדרן
נ"ד.....ירמיה כ"ב-כ"ג
בבל.....כריתות י"ז
ירושלמי.....שבת ה'
תוספתא.....בבא מציעא פרק ד'
רמב"ם.....כלים כ"ו

שעה 8, גליון 52 (412)

פרשת שופטים, ז' אלול, אבות פרק ו', שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

א טובה פאר א איד

די גרויסקייט און חשיבות פון א איד וואס פרויבירט ווי מער צו העלפן א צווייטן, צו טון טובות פאר א צווייטן, קען מען זיך גארנישט פארשטעלן. דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איד אין אלע וועלטן, זיין שוכר איז אומשאצבאר, און ער ברענגט מיט דעם אלע גוטע ברכות און השפעות אויף דער וועלט.

א געוואלדיגע מעשה האט פאסירט מיט'ן צדיק הרה"ק רבי נחום טשערנאבלער ז"ע, דער הייליגער "מאור עינים", וואס פון דעם קען מיר זען די געוואלדיגע חשיבות אין הימל פון א איד וואס טוט טובות מיט אנדערע אידן.

נאך די הסתלקות פון דעם הייליגן צדיק, פלעגט ער ווייטער אראפקומען אויף דער וועלט צו לערנען מיט זיין זון, דער הייליגער רבי מרדכי טשערנאבלער ז"ע. <<<<<<

א מעשה אויף די פרשה

אל ירד ללבבכם (דברים כ. ב.)

וויסן זאלסטו אז אין הימל ווערט א גרויסער רעש ווען מען זעט א איד קומט אין שול, בפרט ווען מען זעט א איד וואס מומשעט זיך, עס גייט אריבער אויף אים שוועריקייטן וכיו"ב, און דאך שפרינגט ער אריבער אלע שוועריקייטן און לופט אין שול דאווענען - דאס איז ווער השיב אויבן אין הימל.

דער הייליגער בעל שם טוב זכורו ונגן עלינו איז אמאל אנגעקומען אין א שטאט אויף עטליכע מענע און ער איז איינגעשטאנען ביים ראש הקהל: דער בעל שם טוב איז נישט גענאגען דאווענען אינעם שטאמישן שול, נאר ער האט זיך געמאכט א מנון ביים שמוב פונעם ראש הקהל - דארט וואו ער איז איינגעשטאנען, אבער דער ראש הקהל איז נא גענאגען אינעם שטאמישן שול דאווענען.

אויף שבת איז אויך אנגעקומען אין יענעם שטעטל א מגיד, וואס זיין פרנסה איז געווען אז ער איז אריינגעפארן אין שטעטלעך האלמן דרשות, און דער עולם האט אים געגעבן געלט פאר דעם. שבת ביי די סעודה האט דער בעל שם טוב אויסגעפונען דעם ראש הקהל וואס דער בעל דרשן האט געקענט, האט דער ראש הקהל דערציילט אז ער שרעקט אן דעם עולם, ער זאגט אז עס איז נא א רויטע גיהנום, און א געלע גיהנום און דער עולם איז ווער צעבראכן, האט דער בעל שם טוב געזאגט פארן ראש הקהל: "אויב דער בעל דרשן גייט נאכאמאל רעדן שלעכטס אויף איד'ישע קינדער, זאלסטו אים זאגן אז איך רופ אים, און דו זאלסט אים נישט לאזן ענדיגן רעדן".

יבך הנה, אינמיטן שלש סעודות האט דער מגיד ווידער אנגעהויבן רעדן א שארפע דרשה, גלייך האט דער ראש הקהל אויסגעקלאפט און געזאגט אז דער בעל שם טוב רופט אים, ווען דער מגיד האט געוואלט ווייטער רעדן, האט אים דער ראש הקהל ווייטער איבערגעהאקט און אים געזאגט אז ער קען נישט ווייטער רעדן, און ער מוז גיין צום בעל שם טוב. דער מגיד האט נישט געהאט קיין ברירה, און ער איז גענאגען מיטן ראש הקהל צום בעל שם טוב.

ווען ער איז אנגעקומען צום בעל שם טוב האט אים דער בעל שם טוב זכורו ונגן עלינו געזאגט: "ווי שפעסטו זיך נישט צו צעברעכן איד'ישע קינדער, דו ווייסט וואס געשעט אין הימל ווען א איד געבט זיך א כאפ סוף מאג נאכן ארבעטן און ער זעט אז ער האט נישט געלייגט קיין תפילה, און ער געבט א קרעכץ צום אייבערשטן, וואסערע רעש דאס מאכט אין הימל? אדער א איד געט זיך א כאפ אז ער האט נישט געדאווענט שחרית אדער מנחה, און ער קען שוין נישט דאווענען און ער געבט א קרעכץ צום אייבערשטן, וואסערע רעש דאס מאכט אויבן אין הימל, גייסטו און דו צעקלאפט אידן?!" און אזוי האט דער בעל שם טוב זכורו ונגן עלינו געקענט צו דעם מגיד, ביז ער האט געמוזט צוזאגן פארן בעל שם טוב אז פון היינט אן וועט ער מער נישט רעדן שלעכטס אויף אידן.

דערפאר בעט איד דיר ווער, שווערע ליבער חבר: אחי, חנק ואחוז עצמך! ברויךער שטארק זיך און ווער גיפאט צעפאלן קום און שול דאווענען דריי מאל א טאג, אפילו דו ביסט צעבראכן אויף שטיקלעך, און פלעג אויף א נכרא רעדן מאג, אפילו דו פארשמיסט נישט וואס דו לערנסט; פאלג דעם הייליגן רבי'ן, וואס נאר ער קען אונז העלפן און נאר ער פארשטייט אונז.

(עצרת אמונה כי תבא תשע"ז)

ילך וישלב לביתו (דברים כ. ז.)

דער רבי האט דערציילט (אביתו בתול, אות תסג): אמאל האט זיך א איד געהלומ'ט אז אין די שטאט וויען אונטערן בריק איז דא א גרויסער אויזר, איז ער אהין געפארן און אנגעהויבן נראבן כדי צו ברעפן דעם אויזר. דארט איז געווען א וועכטער וואס ער האט פאנאכט דעם בריק, און ווען ער האט געזען ווי דער איד נראבט אונטערן בריק האט ער אים געפרעגט: "וואס מוסטו דא?" האט דער איד געענטפערט: "עס האט זיך מיר געהלומ'ט אז דא איז דא א גרויסער אויזר נכו", האט דער וועכטער אים געזאגט: "אי דו נאר'ישער איד, מיר האט זיך געהלומ'ט אז אין דעם און דעם אונטערן בריק האט דעם געזען, ביי א געוויסע הויז וואוינט א איד מיט דעם און דעם נאמען, ביי אים איז שמוב אונטער דעם אויזן ליגט א באהאלטען אן אויזר, זאל איד געצט אהין פארן?!" דער איד הערט ווי דער וועכטער פארציילט אים דער הלום, און ער רעדט נאר פון זיין הויז; האט ער פארלאזט דעם בריק און ער איז אהיים געפארן. און פאקע געפונען א גרויסער אויזר ביי זיך אין שמוב.

דערפאר פארן מיר צום רבי'ן, וואס דער רבי לערנט אונז אויס אז דער אויזר ליגט ביי אונז אין שמוב; דער רבי לערנט אונז אז אין שמוב מיט א ווייב און קינדער - קענען מיר זיין נבוכ צום אייבערשטן. ווער אסאך מענטשן זענען זיך טועה, ווי מיינען אז אין שמוב איז נישט דער פאסיגער פלאץ פאר עבודת השם. מענטשן טראכטן: 'הלנואי ווען איד קען אנטלויפן פאר א שטיק צייט פון שמוב, איד וועל זיך אפונדערן פון אלע תאוות עולם הזה, אזוי וועל איד זיין אן ערליכער איד'; עס איז אבער נישט אמת, ווייל דווקא אין שמוב - דארט קען א מענטש זיין צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

(עצרת אמונה, פי שופטים תשע"ט)

א גוט ווארט פארנוואס

ארום גיין אזוי בצער; פארנוואס זאלסטו אזויפיל ליידן נכו וכיו"ב? דו האסט דאך א וועג ארויס צו גיין פון דיין צרה, די וועג פון התבודדות וואס דער רבי האט אונז מנגלה געווען! גיי אין א ווינקלעך וואו קיינער שטרעט דיר נישט און שמועס זיך אויס דיין הארץ מיט'ן אייבערשטן; דערצייל אים אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר און בעט אים: "אייבערשטער זיי מיר מקרב צו דיר, איד וויל אזוי שטארק זיין וואויל און גוט, איד קען זיך נישט אן עצה געבן, איד בין פול מיט בלבולים, העלף מיר אייבערשטער; איד וויל נאר דיר".

מוהרא"ש פלעגט דערציילן פונעם הייליגן בעל התניא זכורו ונגן עלינו, אז מען פלעגט הערן ווי ער זאגט תהילים מיט א זיסקייט און דביקות, איינמאל האט מען געהערט ווי דער הייליגער צדיק זינגט דעם פסוק (תהלים עג, כה): "מי לי בשמים, ועמד לא חפצתי בארץ", און ער זאגט צום אייבערשטן: "מי לי בשמים", טאטע זיסער וועט האב איד אין הימל? - אלע זענען אנטקעגן מיר, וועמד", אבער מיט דיר הייליגער באשעפער, אז איד האב דיר, "לא חפצתי בארץ", דארף איד שוין נישט קיינעם; ער האט געזינגען מיט א בענקשאפט: "רבונו של עולם, איד דארף נישט זיין עולם הזה, איד דארף נישט זיין עולם הבא, איד דארף נישט קיינעם - נאר דיר הייליגער באשעפער אליין".

(עצרת אמונה, פי שופטים תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

וואס טוט מען ווען די ווייב הערט נישט אויף שרייען אויף די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א הארציגן ישר כח פאר אלע חיזוק וואס דער ראש ישיבה שליט"א פלאצט אריין אין מיר, ספעציעל די חיזוק יומי וואס איך באקום טעגליך, און איך האב זייער הנאה דערפון.

מיין שאלה איז אזוי, איך האב באקומען א ווייב וואס הערט נישט אויף שרייען אויף די קינדער. נישט סתם זי שרייט אויף זיי, נאר זי קלאפט זיי זייער שטארק אראפ, צום ביישפיל "ביסט stupid, ביסט slow, ביסט silly, ביסט א עיבי, און אזוי ווייטער אזעלכע סארט לשונות, און נאך ערגערע, שרייט זי אויף זיי פסדר.

איך בין בטבע זייער א סענסיטיווער מענטש, און יעדעס מאל איך הער ווי אזוי זי קלאפט זיי אראפ מיט אלע סארט שלעכטע ווערטער, שפיר איך ממש צו וויינען, עס טוט מיר זייער שטארק וויי, איך האלט ממש נישט אויס פאר זיי. ווי אזוי וועלן זיי קענען אויפנוואקסן געזונט, ווען די מאמע קלאפט זיי אזוי אראפ א גאנצן טאג?

ווי אזוי געב איך זיך אן עצה? און ווי אזוי קען איך האבן שלום בית מיט איר? ס'איז ממש דאס גיהנום אליין. איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן.

א גרויסן ישר כח.

תשובה:

בערות ה' יתברך

יום א' פרשת עקב, י"ז מנחם-אב, שנת תשע"ט לפ"ת ק"ת

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס זי שרייט און זידלט די קינדער - קומט נישט פון שלעכטקייט; זי טוט דאס ווייל אזוי האט מען איר מחנך געווען. מען האט אויף איר געשריגן טאג און נאכט די סארט ווערטער דערפאר זאגט זי דאס איבער פאר אירע קינדער, מיינענדיג אז דאס איז די וועג פון חינוך הבנים, ווען באַמַת איז דאס א גרויסע סכנה פאר די קינדער.

מאך זיך א שיעור מיט דיין ווייב אין די נייע אידישע קונטרסים: "גערולד צו קינדער" און "אידיש נחת", דארט וועסטו זען ווי מוהרא"ש לערנט אונז ווי אזוי מען איז מחנך קינדער אויף א גוטע וועג, דאס הארבקייט פון טשעפען קינדער מיט נישט שיינע ווערטער און וואס עס פאסירט ווען מען טשעפעט זיי מיט מיאוסע ווערטער, זיי לויפן נאָרדעם אַוועק פון שטוב און זיי ווילן נישט האבן קיין שייכות מיט די עלטערן וכ'.

ווען זי וועט לערנען די ריכטיגע וועג פון חינוך הבנים, זי וועט וויסן אז דאס איז נישט די וועג, וועט זי שוין מער נישט שרייען אויף די קינדער די אלע ווערטער.

זיי בן דיין ווייב לפך זכות און קוק אויף איר מיט א גוטע אויג; זי איז נישט שולדיג, ווייל מען האט אויף איר געשריגן די אלע ווערטער אין אירע קינדער יארן און זי מיינט אז דאס איז די וועג פון חינוך. קוק נישט אויף איר מיט רציחה; ווען דו וואלט געהאט דעם עבר וואס זי איז אריבער וואלטו געווען אסאך ערגער, דו וואלט שוין לאנג אָפּגעלאָזט וכ'.

אז דו וועסט קוקן גוט אויף איר, דו וועסט קוקן אויף איר מיט רחמנות אויבן וועט זיך אלעס טוישן לטובה. אויב דו ווילסט באַמַת די טובה פון דייןע קינדער זאלסטו לעבן בשלום מיט דיין ווייב; עס איז נישט דא קיין בעסערע זאך וואס דו קענסט געבן פאר דייןע קינדער ווי דאס לעבן בשלום און מיט ליבשאפט מיט דיין ווייב. קינדער זענען גאר גוטע מבינים, זיי ווייסן און שפירן ווען די עלטערן זענען נישט בשלום און ווען מען איז ברוגז, ווען זיי שפירן ווי די עלטערן זענען נישט בשלום טוט זיי דאס זייער וויי, ווער רעדט נאך אויב זיי זענען מיט זייער אויגן ווי מען קריגט זיך, דאס ברענגט אריין אין זיי גרויסע פחדים און זיי וואקסן אויף פעלערדיג.

זעל פולם זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אז דייןע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן; גוטע קינדער קומט נישט פון זיך אליינס, גוטע קינדער באקומט מען לויט וויפיל מען בעט און מען וויינט צום אייבערשטן. אפילו דייןע קינדער זענען נאך גאר קליין זאלסטו בעטן דעם באשעפער אז זיי זאלן זיין ערליכע אידן, ווייל עס איז זייער שרעקעדיג היינטיגע צייטן ווי מען זעט נעבעך קינדער פון די שענסטע שטיבער גייען ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן, און די איינציגסטע עצה אויף דעם איז צו בעטן און וויינען צום אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים. א מתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

(עצרת אמנה, פ' עקב תשע"ט)

»»»»»

איינמאל איז אריבער א לאנגע צייט וואס דער טאטע איז נישט געקומען לערנען מיט אים, און ער האט געהאט פון דעם גרויס צער. ביז איין טאג איז דער טאטע נאכאמאל געקומען. ער האט זיך זייער געפריידט דערצו און ער האט געפרעגט זיין טאטע'ן פארוואס ער איז נישט געקומען צו אים ביז ערצט, האט אים דער טאטע געזאגט אז ער איז ארויפגעגאנגען צו גאר א הויכע פלאץ אין גן עדן, און עס איז אים שווער אראפ צו קומען לערנען מיט אים פון אזא הויכע פלאץ. האט אים זיין זון געפרעגט פארוואס יעצט איז ער נא אראפגעקומען, האט אים דער טאטע דערציילט וואס דא האט פאסירט.

אין די שטאט בארדיטשוב האט געלעבט א איד מיט'ן נאמען ר' אליעזר יהושע, ער איז געווען א שוחט א ירא שמים, אן ערליכער איד וואס האט זייער ליב געהאט צו העלפן אנדערע אידן, שטענדיג צו טון טובות פאר מענטשן וויפיל ער האט נאר געקענט.

איינמאל איז געווען א יריד אין שטאט, און ווען ר' אליעזר יהושע איז דורכגעגאנגען דעם יריד האט ער געזען ווי מענטשן לויפן ברענגען וואסער און גיסן אן איינעם. מען האט געברענגט נאך און נאך וואסער און נישט אויפגעהערט צו גיסן און גיסן. ער האט זיך נאכגעפרעגט וואס עס גייט פאר, און מען האט אים דערציילט אז דא איז דא א איד וואס איז געקומען פירן געשעפטן, ער האט זיך געהאט אָפּגעשפּארט צוויי הונדערט גולדן, און ער האט געהאט נאך צוויי הונדערט גולדן וואס מענטשן האבן איינגעשטעקט ביי אים אין געשעפט, און אויסער דעם האט ער נאך צוגעבארגט נאך צוויי הונדערט גולדן, אזוי האט ער געהאט א סך הכל פון זעקס הונדערט גולדן מיט וואס ער איז געקומען דא צום יריד מאכן געשעפטן, האפענדיג מצליח צו זיין.

אנאָמענדיג אָבער היינט צום יריד, האט מען אים גע'גנב'ט דאס גאנצע סכום געלט. דער איד האט גע'חלש'ט פון גרויס צער, אין איין מינוט האט ער פארלוירן זיין גאנצע פארמעגן, ער איז געווארן א בלוטיגער ארימאן, און נאך אויף א גרויסער בעל חוב. מען פרובירט צו גיסן וואסער ער זאל זיך דערוועקן, אָבער ווי נאר ער דערוועקט זיך און דערמאנט זיך פון זיין גרויסע צרה, פאלט ער נאכאמאל חלשות, און ער קען נישט קומען צו זיך. מען ווייסט נישט וואס צו טון מיט אים.

ר' אליעזר יהושע איז גלייך צוגעלאפן צו דעם איד און אים געזאגט מיט גרויס פרייד אז ער האט געטראפן א גרויסע סכום געלט און עס קען זיין אז דאס איז דאס פארלוירענע געלט, "געב מיר נאר גוטע סימנים, און איך וועל דיר עס צוריק געבן". דער איד האט ממש אויפגעלעבט ווען ער האט דאס געהערט, ער האט זיך גלייך אויפגעשטעלט און אנגעהויבן געבן סימנים אז דאס געלט איז געליגן אין א רויטן בייטל, עס האט געהאט אזויפיל הונדערטער'ס און אזויפיל צוואנציגער'ס, און אזוי ווייטער. ר' אליעזר יהושע האט אים געזאגט אז ווי עס זעט אויס האט ער טאקע געפונען דאס פארלוירענע געלט, ער גייט אהיימגיין און עס איבערקוקן, און אויב עס שטימט די סימנים ברענגט ער עס גלייך צוריק.

דער ר' אליעזר יהושע האט געהאט אוועקגעלייגט געלט אויף צו חתונה מאכן זיינע קינדער, ער איז אהיימגעגאנגען און איבערגעצייגלט דאס געלט און געזען אז ער פארמאגט טאקע זעקס הונדערט גולדן, ער האט אויפגעטוישט די געלטער אז ס'זאל שטימען מיט דעם איד'ס סימנים, און ער איז געלאפן און עס געברענגט פאר'ן איד. דער איד האט אויפגעלאכטן און זיך זייער באזאנקט פאר ר' אליעזר יהושע וואס האט אים ממש געראטעוועט.

צווישן די פארזאמלטע מענטשן ארום זיי, האט זיך אויך געפונען דער אמת'ער גנב וואס האט ליידער זיך נישט געקענט באהערשן און ער האט גע'גנב'ט דאס געלט פון יענעם איד. ווען דער גנב האט אָבער געזען דאס מסירת נפש פון ר' אליעזר יהושע וואס געבט אַוועק זיין אייגן אויסגעארעוועטע געלט נאר פֿדאי פֿרייליך צו מאכן א איד, און ער האט דאך געוואוסט דעם אמת אז ר' אליעזר יהושע האט נישט געטראפן דאס געלט, ווייל דאס געלט איז געליגן ביים גנב אין טאש, איז אריין אין אים אן אמת'ע הרהור תשובה, און ער האט זיך אויפגעשטעלט און זיך מתווה געווען פאר'ן גאנצן עולם אז ער האט גע'גנב'ט דאס געלט און ער וויל תשובה טון און דא געבט ער עס צוריק.

ר' אליעזר יהושע האט זיך נישט וויסענדיג געמאכט, נאר ער האט ווייטער געזאגט אז ער האט עס געטראפן און ער האט עס יעצט צוריק געברענגט. און עס האט אויסגעבראכן א גרויסע קריגעריי. ר' אליעזר יהושע האט געשריגן אז ער האט עס געטראפן און וויל עס צוריק געבן... און דער צווייטער האט געשריגן אז ער האט עס גע'גנב'ט און וויל תשובה טון און עס צוריק געבן... ביידע האבן נאר געוואלט אז דער איד זאל נעמען דאס געלט פון זיי. האט מען אָפּגעמאכט אז מען וועט גיין צום רב אין שטאט, וואס דאס איז געווען דער הייליגער צדיק רבי לוי יצחק בארדיטשובער ז"ע, אז ער זאל פסק'ענען די דין תורה.

ווען זיי זענען אנגעקומען צו אים און פארגעלייגט זייערע טענות, איז דער צדיק מורא'דיג צופלאמט געווארן, און ער האט גלייך אנגעהויבן מיט זיינע הייליגע מליצות אויף אידישע קינדער אזוי ווי זיין

«««««

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

ווי אזוי קען מען לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד, אויף תורה דארף מען זיך דאך פלאגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

נישט פֿון פאר אלע שיעורים און חזיון נואס איז מיר זייער מחנה, און א באזונדערע דאנק פאר'ן גליון היכל הקודש נואס מ'איז מפיץ דא אין לאנדאן, מיט נואס איך בין זיך זייער מחנה.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער'ן סדר דרך הלימוד פון נואס דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אזוי פיל, אז מ'קען בלויז זאגן די ווערטער פון תורה אפילו אן פארשטיין, מיר זעען דאך אין די ספרים הקדושים אז אויף תורה דארף מען זיך פלאגן, מ'קען נישט לערנען תורה גרינגער הייט; ווי אזוי קען מען זאגן אז מ'קען לערנען תורה אזוי גרינג מיט'ן דרך הלימוד?

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך

יישר כח

יום ג' פֿרשת שופטים, ג' אלוה, שנת תשע"ט לפֿתח קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב פֿרהאלטן דיין בריוו.

מן הסתם האסטו נאך נישט גענומען די מי צו אויספרובירן דעם סדר דרך הלימוד, דעריבער טראקסטו אז דאס איז א גרינגע זאך. די וואונדערקע זיך נואס מען טוט מיט'ן (תקרא א. כ. ט): "אם בחקתי תלכו", וואס רש"י זאגט אויף דעם: "שתהיו עמלים בתורה", - מ'זאל זיך פלאגן אין די תורה; ווען די וואלט נען פרובירט צו לערנען אויף דעם וועג, גורס זיין פֿרקים משניות און דפים גמרא וואלט געזען אז עס ליגט אין דעם א גרויסע עמלות.

באמת איז נישט דא נאך אזא עמלות בתורה ווי ווען א מענטש פארשטייט נישט נואס ער לערנט און ער הייבט אן זאגן די ווערטער אפילו אן פארשטיין און אן קיין טעם וכו'. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן עד): "יש דבור בלא דעה, ויש דבור בדעה", עס איז דא צוויי וועגן ווי אזוי צו לערנען; עס איז דא ווער עס לערנט און פארשטייט, אאדערס איז דא אז מען לערנט אן פארשטיין. כדי מען זאל זוכה זיין צו פארשטיין נואס מען לערנט דאך מען קודם אסאך זאגן די ווערטער אפילו אן פארשטיין, וישני בחינות אלו, הן בחינת 'הושענא רבא ושמחת תורה', פאר מען קומט אן צו פארשטיין נואס מען לערנט - נואס דאס איז 'שמחת תורה', מען איז פרייליך מיט די תורה, מען האט א טעם אין דעם דורךדעם נואס מען פארשטייט נואס מען לערנט - דאך מען אריבער גיין דעם שטאפל פון 'הושענא רבא', 'פי הושענא רבא' הוא בחינת דבור בלא דעה, שהוא בחינת ערכה, פי ערכה דומה לשפטים, ערכות נעט אויס ווי די ליפן; דאס לערנט אונז אז קודם דאך מען נוצן די ליפן, מען דאך אסאך זאגן די ווערטער פון די תורה אפילו מען פארשטייט נישט נואס מען לערנט.

ווען דער אייבערשטער זעט ווי א מענטש פלאגט זיך צו לערנען, ער נעמט א משניות און זאגט די ווערטער אפילו ער פארשטייט נישט, ער לערנט גמרא און זאגט די ווערטער אפילו אן קיין טעם - איז דאס ביים אייבערשטן זייער חשוב, דער אייבערשטער נעמט די ווערטער פון די תורה און האט פון דעם א גרויסער תענוג, אזוי ווי דער זוהר הקודש זאגט (קדושים פה ב): "ומאן דתיאבתייהו למלעי באורייתא", ווער עס וויל לערנען די הייליגע תורה, וילא אשפח מאן דילוליה ליה", און ער האט נישט ווער עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין נואס ער לערנט, ויהוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", אבער וויבאלד ער האט ליב צו לערנען, לערנט ער אן פארשטיין, "כל מלה ומלה סלקא", יעדעס ווארט תורה נואס ער לערנט אן פארשטיין גייט ארויף אויבן אין הימל, ונקודשא ברין הוא חדי בהיא מלה", און דער אייבערשטער פריידט זיך מיט דעם. ונקביל לה", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, ונטע לה סתרגייה דהוא נחלא", און ער פלאנצט איין די ווערטער אויבן אין הימל ארום א טיף, ואתעבירו מאלין מלין אילנין ברכבין" און עס ווערט פון די ווערטער גרויסע בייער, ודאקרון ערבי נחל", נואס מען רופט זיי אן 'ערכות', אזוי ווי עס שטייט (משלי ה. ט): "באִהֶבְתָּה תִשְׁגָּה תְּמִיד", פון ליבשאפט צו די תורה לערנט מען מיט גריין.

אז די רעדט פון עמלות בתורה - פון זיך פלאגן, איז פֿראג די וואלט אריין קוקן אין די ווערטער פונעם יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל (פרשת בקרתי, אות ב), וואו ער געבט צו פארשטיין גאר פארקערט. ער זאגט אז דאך ווען מען לערנט אויפ'ן אופן פון גינסא - דאס איז ריקטיגע עמלות בתורה, פי הלומד בתורה ומבין ומפיר בפלפול וסברת התורה ומתענג, לזה לא נקרא לימוד התורה עבודה וגייעה ועמל, פי בזה שאדם נהנה ושמח לא ייעף ולא יגע", ווען א מענטש פארשטייט דאס לערנען איז דאס נישט אזא שטארקע עמלות, ווייל ער האט הנאה און ער פריידט זיך וכו', פי רק הלימד תורה מתוך הדחק ומתוך טרון הדעת אף שאיננו מכין בה היטב", ווידעראום ווען מען לערנט תורה אפילו מען פארשטייט נישט אזוי גוט, אזוי ווי תקמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודת נה ט): "אמר רבא, לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", א מענטש זאל לערנען אפילו ער פארשטייט נישט, ודאָל זה הלימד על אופן זה - אָצלו נקרא גייעה ועבודה ועמל, פי לא יריש התענוג מהתורה", ביי אזא איינעם איז דא עמלות בתורה, ווייל ער שפירט נאך נישט דאס וויסן, ער פארשטייט נאכנישט און ער זעט נאכנישט דאס שיינקייט פון די תורה, מיט דעם אלעס מוטשעט ער זיך; אבער ווען א מענטש שפירט א טעם דאך מען שוין גארנישט, אזוי ווי דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (ענין שיחות מוהר"ן, סימן יז): "איינמאל די תורה וועט דיר ווייזן איר פנים, וועסטו שוין גארנישט דארפן".

א פתיחה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

(זעטו אמונה, פ' שופטים תשע"ט)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועבנטליין קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען איז ישיבה, אדער רופט 200-845-7132

שטייגער איז שטענדיג געווען, און ער האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, קוק נאר אן דיין טייערע פאלק די אידישע קינדער. מי כעמד ישראל, וואו איז נאך דא אזא פאלק ווי די אידן, צוויי אידן קריגן זיך ווער עס זאל האבן די זכ"י ארויסצוהעלפן א צווייטן איד און אים צוריק געבן זיין געלט אז ער זאל ווערן פרייליך. איז נאך דא אזא פאלק איבער די גאנצע וועלט?"

דער צדיק האט זיי געזאגט: "איר זאלט וויסן אז אייער דין תורה האט געמאכט א גרויסן רעש אין אלע הימלען. און יעצט גייט און מאכט א פשרה צווישן אייך, און די זכות וועט זיין פאר יעדן".

דער הייליגער רבי נחום טשערנאבלער ז"ע האט אויסגעפירט און געזאגט פאר זיין זון: "יעצט איז דער ר' אליעזר יושע נסתלק געווארן, און מען האט ארויסגעטריבן אלע צדיקים פון גן עדן אז מען זאל אים גיין מקבל פנים זיין, און אויפגעמען דעם טייערן איד וואס האט זיך מוסר נפש געווען פרייליך צו מאכן א צווייטן איד, וואס האט שטענדיג זיך אנגעשטרענגט צו טון טובות פאר מענטשן, און אזוי ווי איך האב סיי ווי געמוזט ארויסגיין פון גן עדן האט איך געקענט קומען נאכאמאל צו דיר, אבער לכאורה וועל איך פון יעצט און ווייטער נישט קענען מער קומען לערנען מיט דיר".

זעט מען פון דעם די גרויסע מעלה פון א איד וואס העלפט א צווייטן. וואויל איז דעם וואס איז זוכה שטענדיג צו טון טובות פאר אידן. (שיחות מוהר"ש חלק טו ערך טובות)

אוי דאס ניין אויגער. און שבת לערנט דער ראש ישיבה שליט"א פאר מוצאי שבת קודש גלייך נאכן רמז. בערך אכט דרייסיג - גלייך נאכן שיעור גמרא - לערנט דער ראש ישיבה שליט"א פאר תלמוד ירושלמי, די וואך האט מען זוכה געווען מסיים צו זיין תלמוד ירושלמי - סדר זרעים, און מיהאט אנגעהויבן ירושלמי סדר מועד, מסכת שבת.

נאך די צוויי שיעורים גיבט דער ראש ישיבה שליט"א א שמועס פאר די מלמדים; עצות און חזיון אין חינוך, ווי אזוי צו זיין א גוטער מלמד. דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז מלמדים דארפן יעדן טאג הערן חזיון, ווייל זייער אמת איז זייער אן אחריות דיגער.

זען אויגער דאווענט מען שחרית, נאך פת שחרית לערנען די בחורים - יעדער פאר זיך - זייערע שיעורים; חומש רש"י, ח"י פרקים משניות און גמרא; נאכדעם צוויי אויגער לערנט דער ראש ישיבה שליט"א פאר א שיעור עיון אין גמרא רש"י תוספות ביו הלכה למעשה. דריי אויגער דאוונט מען מנחה און פינף אויגער לערנט דער ראש ישיבה שליט"א פאר די טעגליכע וועלט בארימטע שיעור התחוקות, געפלאכטן מיט דיבורים פון רבין און מוהרא"ש.

אין דריי וואכן ארום פארט די גאנצע ישיבה בעזר השם אינאיינעם מיטן ראש ישיבה שליט"א קיין אומאן; מיר אלע בעטן דעם אייבערשטן צו קומען, און צעברעכן אלע מניעות. ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל", ראש השנה ביי מיר איז גרעסער פון אלעם, ויהי פלא אלי, מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יהיה כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כולם אל ראש השנה, איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה", עס איז מיר א וואונדער אויף די מענטשן וואס גלייבן אין מיר, און זיי זענען מקורב צו מיר, פארוואס זאלן זיי אלע נישט זיכער מאכן צו קומען צו מיר אויך ראש השנה? קיינער טאר נישט פעלן, ווייל מיינ גאנצע זאך איז ראש השנה.

נאך האט דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תד): "הראש השנה שלי הוא חידוש גדול, והש"ת יודע שאין הדבר הזה בירושה מאבותי, רק הש"ת נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כולכם בוראי תלוין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי", איך האב באקומען א מתנה פונעם אייבערשטן, אז איך ווייס וואס ראש השנה איז, און נישט נאר עק, נאר די גאנצע וועלט איז געוואנדן אין מיינ ראש השנה.

כי הם חיינו ואורך ימינו!

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (מ)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי קומט צוריק פון קאמיניץ, און גרייט זיך צו פארן קיין ארץ ישראל.
קפה

ווען דער רבי האט געזאגט דעמאלט פאר ר' יודל אז ער וויל פארן קיין ארץ ישראל, האט ר' יודל אנגעוואונטשן דעם רבי'ן און געזאגט, "רבי, איר פארט דאך זיכער אויף ארץ ישראל אויפצוטון דאָרט עפעס אַ גרויסע זאַך, זאל דער אייבערשטער העלפן אז איר זאלט מצליח זיין צו פועלן וואס איר ווילט", דער רבי האט זיך פאדאנקט פאר אים פאר די ברכה, און אים שפעטער געזאגט, "איך וואלט געקענט אויספירן אויף דא אין חוץ לארץ דאס וואס איך וויל אויפטון אין ארץ ישראל, מיט אסאך תפלות אין בקשות, מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, איך וואלט נישט געדארפט פאר דעם פארן קיין ארץ ישראל; דער חילוק איז נאר אז ווען כוונעל זוכה זיין צו זיין אין ארץ ישראל וועל איך פאקומען מיין השגה מיט לבושים, אָבער דא אין חוץ לארץ וועל איך עס קענען פאקומען נאר אַן לבושים, און דאס איז דער חילוק פון די קדושה פון שבת צו די קדושה פון יום טוב".

דער רבי האט געעפנט פאר ר' יודל אַ סידור האַרין"ל און אים געוויזן דאָרט ביי די פּונות אז דאס איז דער חילוק צווישן שבת און יום טוב, אז שבת איז דער אור אָנגעטון מיט לבושים, אָבער יום טוב איז דער אור אַן לבושים.

קפו

ווען דער רבי'ס ווייב האט געהערט אז ער וויל פארן קיין ארץ ישראל, האט זי געשיקט צו אים די טאכטער שרה צו פרעגן ווי אזוי דער רבי קען זיי איבערלאזן, ווי אזוי וועלן זיי האבן אויף צו לעבן. האט דער רבי געזאגט פאר שרה, "דו וועסט פארן צו דיין מחנה [זי איז שוין געווען דעמאלט א פלה צום זון פון ר' לייב דאבראָוונער], דיין גרויסע שוועסטער אָדל וועט איינער נעמען אַלס דינסט, דיין קליינע שוועסטער מרס וועט איינער סתם אזוי ארייננעמען אינדער היים אַלס רחמנות, און דיין מאמע וועט גיין אַרבעטן און ווערן אַ קעכערקע; און אַלעס וואס איך האב אין הויז וועל איך פאַרקויפן צו האבן אויף שפעצן פאר די וועג".

ווען די משפחה האט דאס געהערט האבן זיי אויסגעבראכן אין אַ געוויין, אסאך טעג האבן זיי נישט אויפגעהערט צו וויינען, דער רבי האט אָבער נישט רחמנות געהאט אויף זיי, ער האט געזאגט אז ער מוז סיי ווי פארן קיין ארץ ישראל, ווייל זיין גרעסערע העלפט געפונט זיך שוין אין דאָרט, און די קלענערע חלק מוז שוין אויף מיטגיין אהין.

קפז

דער רבי האט דעמאלט געזאגט פאר זיינע מענטשן, "איך וויל פארן קיין ארץ ישראל, און איך ווייס די פילע גרויסע מניעות און שוועריקייטן וואס איך וועל האבן אויף דעם אַן אַ שיעור. איך ווייס אז דער ס"ם וועט יעצט איבערדיינען די וועלט, ער וועט מאכן אַ גרויסע מלחמה צווישן לענדער, אַלעס מיר צו שטערן פון פארן קיין ארץ ישראל [און אזוי איז טאקע געשען, ווי איר וועט ליינען ווייטער אין אות ר], אָבער ווי לאנג די נשמה איז נאך אין מיר, ווי לאנג איך האב נאך אַן אַטעם, וועל איך זיך מוסר נפש זיין מיט'ן גאַנצן פֿת און אהינפארן, איך וועל טון מייניס און פארן מיט מסירת נפש, און דער אייבערשטער זאל טון מיט מיר ווי אזוי ער וויל.

קפה

דער רבי האט געזאגט, "אויף יעדן איינציגסטן טריט פון די ריזע קיין ארץ ישראל, וועל איך האבן מסירת נפש", און ער האט געזאגט פארן עולם, "איך בין שוין יעצט גרייט ארויסצופארן, ווי אזוי ס'זאל נאר זיין, אפילו איך האב נישט דאס געלט אויף שפעצן".

די תלמידים פון רבי'ן האבן זיך גלייף ארויסגעלאזט אין די ארומיגע שטעט און דערפער צוזאמגעשטעלטן עפעס געלט פארן רבי'ן, ער זאל קאפטן האבן עפעס מיט וואס ארויספארן פון הויז, ווייל מ'האט געזען אז ס'פּרענט פארן רבי'ן שוין ארויסצופארן, און מ'וועט אים נישט קענען אָפהאלטן אפילו נאר פאר אַ קורצע צייט.

פאַרזעצונג קומט איהן גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

"אומאן פארברענג" דורך

די פרויען פון אנשי שלומינו

נאכפאלגענדיג די גרויסע צופרידנהייט פון די פרויען פון אנשי שלומינו די פארגאנגענע יארן פאר ראש השנה, ווען די פרויען האבן זיך צוזאמגענומען גיטאיינעם און געהערט דרשות און זיך געפריידט צוזאמען אויף די געוואלדיגע זכ"י או די מענער זענען זוכה צו וויסן פון הייליגן רבי'ן און זענען זוכה צו פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, וועט דאס יאר נאכאמאל פארקומען די "אומאן פארברענג", זיך צו שטארקן צוזאמען אויף די געוואלדיגע זכ"י.

וועמענס הארץ ציטערט נישט פונעם פארטיגן יום הדין, ווען דער אייבערשטער שרייבט אן פאר יעדן איינעם אלעס וואס עס וועט פאסירן מיט אים במשך די גאנצע יאר, און דא זאגט דער רבי אז ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה וועט ער אים פארטיידיגן און זען דערצו אז מען זאל אים אנשרייבן א גוט געבענטשט יאר, איז דאך זיכער אז יעדער וויל האבן די זכ"י צו זיין אין אומאן אויף ראש השנה, און זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר. דערביער וועלן זיך די פרויען צוזאמנעמען און זיך שטארקן אינאיינעם צו שיקן די מענער אויף אומאן און אהיימברענגען ישועות און רפואות פאר די גאנצע יאר.

די פארברענג וועט פארקומען אי"ה דעם מאנטאג נאכט פ' נצבים הבעל"ט אין היכל הישיבה אין וויליאמסבורג, מוועט הערן שיינע דרשות, און מוועט מיטהאלטן א שיינעם פראגראם. עס איז ערווארטעט די באטייליגונג פון הונדערטער פרויען פון אנשי שלומינו.

די חשובע פרויען קוקן ארויס מיט שפאנונג אויף דעם געשמאקן פארברענג, זיך צו פרייען אינאיינעם אויף די גרויסע זכ"י.

ולאהיו יאמר חוק!

די ישיבה האט זיך שוין צוריק

געקערט קיין וויליאמסבורג

געלויבט השם יתברך אז עס איז דורך א הערליכע זומער און מחנה תפארת התורה אין מאנטסעלא, וואו די בחורים און אינגעלייט האבן אויסגענוצט די זומער וואכן מיט טויזנטער בלעטער גמרא, משניות, און נאך פילע לימודים, אזוי אויך האט עס געדינט אלס א "ריהוב פון אמונה", מען האט זיך אנגעשעפט מיט אמונה פארן גאנצן קאלטן ווינטער.

יעצט ווען דער זומער סעזאן האט זיך שוין געענדיגט, איז די ישיבה גלייך ממשיך מיט'ן סדר היום אין וויליאמסבורג אויף א סקילמאן סט. וואו די בחורים וועלן זיצן און לערנען פלייסיג א נאנצן טאג, און אזוי אויך וועלן די שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א ווייטער פארקומען טעגליך און וועכענטליך מיט'ן אייבערשטן הילף. אזוי אויך זענען די בחורים ממשיך מיט'ן לערנען יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, וואס וועט בעז"ה אנהאלטן ביז ראש השנה, און מיט דעם זענען די בחורים מקיים די סגולה וואס מוהרא"ש האט געגעבן פאר די בחורים מיט אכט יאר צוריק ווען ער האט באזוכט אין קעמפ, אז ווער עס וועט ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית פאר פערציג טעג אין א ציה, אנגעהויבן פון חמשה עשר באב, וועט טרעפן זיין שידוך. און אזוי האלטן די בחורים אן דעם אייפער זינט דעמאלט, און זענען ב"ה אפענע ישועות. די בחורים טרעפן גוטע שידוכים איינער נאכ'ן צווייטן.

דער סדר היום אין ישיבה אין וויליאמסבורג איז ווי פאלגענד: אכט אויגער אינדערפרי הייבט זיך אן די שיעורים; דער ראש ישיבה שליט"א לערנט פאר א שיעור אין גמרא יעדן טאג, זונטאג

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן

עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך

~ בעסטע פרייז און שנעלסטע סערוויס ~

איינער פריינד
Plano Rite
אלי קנאלל
718-506-4341 Travel the right way

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה נחום ברילל הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

אומאן טראנספארטאציע

מ'קען שוין באשטעלן טיקעטס פאר די באסעס פון קיוב קיין אומאן, און פון אומאן קיין קיוב, פאר די דירעקט פלייסט אויך שטעלן מיר צו באסעס פאר גרופעס צו באשטעלן רופט **646-1457-642**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / ענגלאנד 0797040066 / ארץ ישראל 845-414-8429 / 212-444-9191
קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 845-414-8426 / 212-444-9169
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**
< BreslevCenter.com >